

direktoratet, vil dels finde Afgørelse der, dels vil Postmestrene faa en større Myndighed, end de hidtil har haft, til indenfor visse Omraader at afgøre mindre Ting. Det vil sikkert ogsaa medføre ret betydelige Besparselser. Det er mange Tusinde Skrivelser, som har maattet vandre mellem Postkontorerne og Generaldirektoratet angaaende rene Bagateller, og denne Mangfoldighed af Skrivelser vil fremtidig i høj Grad kunne undgaas derved, at Postmestrene har faaet denne større Myndighed til Afgørelse af slige Smaating. Kommissionen har været enig om, at det vil være nødvendigt at aflaste Generaldirektøren for en hel Del Arbejde, og den har været enig om, at han dog vil være overlæst, saa at det er nødvendigt at give ham nogen Assistance, hvad Lovforslaget ogsaa gaar ud paa, og hvad jeg ikke nærmere skal omtale. For Fremtiden vil den Fagprøve, der hidtil har været krævet af Folk, som ikke havde juridisk Eksamen, være obligatorisk for alle, der skal finde Ansættelse i Postvæsenet som Postmedhjælpere og derfra kunne avancere til højere Stillinger. Jeg anser dette for en Fordel, lige saavel som jeg anser det for en Fordel, at det bestaaende Kursus for Postbude, der skal avancere til højere Stillinger, bliver noget udvidet og ogsaa bliver obligatorisk. Det er rimeligt, at det i en Etat som Postvæsenet er nødvendigt, at de Folk, som faar Adgang til at avancere, er nøje kendte med de Ting, de skal have med at gøre, og dette gælder i desto højere Grad, jo mere omfattende Virksomheden bliver. Jeg tror, at det, Kommissionen i saa Henseende har foreslaaet, men som ganske vist ikke findes udtrykt i Lovforslaget, fordi det vil kunne ordnes administrativt, vil være en god Forholdsregel at faa gennemført.

Jeg er ligesom det ærede Medlem fra Assens glad ved, at Personalet sikres mod administrativ Vilkaarlighed med Hensyn til Afskedigelse, en Vilkaarlighed, som har været til Stede. Selv om man fra alle Sider erkender, at Personalet bliver behandlet ud fra meget humane Synspunkter, hvis de har gjort sig skyldige i et eller andet, forekommer det mig dog heldigt, at der gennemføres en Slags Ret for dem, saa at de i saa Henseende ikke mere er afhængige af en enkelt Mand. Bestemmelsen derom findes i § 5, 4de Stykke: „Ingen Tjenestemand kan afskediges paa Grund af Tjenesteforseelse, førend hans Forhold har været gjort til Genstand for en i Overensstemmelse med de af Ministeren derom givne Regler foretagen Undersøgelse“. Det vil sikkert skabe

betydelig Tilfredshed hos Tjenestemændene, at der indføres en saadan Ordning, og jeg er derfor glad ved denne Bestemmelse og kan give den min Tilslutning. Ifølge Lovforslaget vil, hvad der efter Forholdene er naturligt, Kvinder fremtidig have Adgang lig med Mænd til Ansættelse og Forfremmelse indenfor Postvæsenet, naar de opfylder de stillede Betingelser.

Som nævnt af det ærede Medlem fra Assens slutter Lovforslaget sig ganske til Kommissionens Betænkning, og jeg finder, der kan være Anledning til at bemærke, at Betænkningen er afgivet enstemmigt, samt at der i Kommissionen har været Repræsentanter for alle Rigsdagens Partier, saa at man sikkert kan gaa ud fra, at Lovforslaget her i Tinget vil finde en velvillig Modtagelse fra alle Sider. Tjenestemændene var ligeledes repræsenterede i Kommissionen og har givet deres Tilslutning til de Tanker, som er blevet udtrykt i Betænkningen, og man kan som Følge deraf ogsaa antage, at Tjenestemændene i de underordnede saavel som i de højere Stillinger vil føle sig tilfredse med at faa dette Lovforslag gennemført. Ligesom jeg føler mig sikker paa, at Publikum vil være tilfreds med Lovforslagets Gennemførelse, tør jeg derfor antage, at ogsaa Tjenestemændene vil være det, og mere vil man ikke kunne forlange eller ønske med Hensyn til et saadant Lovforslag.

Der er adskillige andre Forhold end dem, som Lovforslaget omfatter, der har været behandlede i Kommissionen. Der er, som jeg har nævnt, Kursus for Postbudene, og der er Forfremmelsesforholdene og Retsstillingen for Tjenestemændene i Almindelighed, men jeg tror, det er noget, der kan ordnes administrativt, og efter den Stilling, som den højtærede Indenrigsminister har indtaget til Kommissionens Arbejde i det hele, tør jeg gaa ud fra, at man ogsaa paa dette Omraade vil følge den Indstilling, som er gjort af Kommissionen.

Jeg skal derfor ligesom den foregaaende ærede Taler (Klaus Berntsen) indskrænke mig til paa det bedste at anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling og udtale det Haab, at det maa blive gennemført i den kortest mulige Tid og med de færrest mulige Ændringer.

Ivar Berendsen: „Dette Lovforslag er udarbejdet i den nøjeste Tilslutning til Kommissionens enstemmige Betænkning og skiller sig paa intet som helst Punkt derfra“, saaledes udtalte den højtærede Indenrigsminister sig, da dette Lovforslag blev fore-